

РЕШЕНИЕ

№ 6602

гр. София, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3433** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. Ф. К. ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес]09 чрез адв.В. В. – със съдебен адрес –гр.С., [улица], вх.А, ет.4, срещу Решение № 2153-21-135 от 11.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, в частта, в която е оставена без уважение жалба № 1023-21-10-83/18.02.2022 г. на Г. Ф. К. срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01065250/27.01.2022г. на ръководителя на ПО.

В жалбата се излагат аргументи, че решението, в оспорената му част, е немотивирано и незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски. Представя писмена защита. Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от пенсионното досие на жалбоподателя, въз основа на подадено Заявление вх.№ МП- 47138/31.05.2012 г., с Разпореждане № [ЕГН] от 22.06.2012 г. на ръководител по ПО на Г. Ф. К. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и

възраст в минимален размер до определянето му по реда на КСО. С последващо разпореждане от 01.08.2012 г. пенсията е определена в действителен размер за зачетен осигурителен стаж 21 години, 04 месеца и 11 дни от втора категория; 16 години, 03 месеца и 15 дни от трета категория и общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл. 104 от КСО - 42 години, 11 месеца и 29 дни.

След отпускането ѝ пенсията служебно е осъвременявана и преизчислявана, включително и за придобит след пенсионирането осигурителен стаж и осигурителен доход през 2013 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г.

По Заявление № Ц21106-21-1083/16.11.2020 г. на Г. Ф. К. за служебно ежегодно преизчисляване на пенсията по чл. 102, ал. 3 от КСО въз основа на придобити след пенсионирането осигурителен стаж и осигурителен доход, пенсията на жалбоподателя е изменена с разпореждане от 29.01.2021 г.

С писмо с вх. № 2175-21-554/04.06.2021 г. директорът на дирекция „Пенсии“ е уведомен за извършена проверка по разходите на ДОО на „Миг трейд“ ЕООД и за заличени, съгласно Задължителни предписания № ЗД-1-21-00830150/23.10.2020 г. данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от дружеството с декларация обр. 1 за осем лица, включително и за жалбоподателя, с вид осигурен 01, за периода от 23.07.2015 г. до 31.07.2017 г.

В тази връзка служебно е преразгледана отпуснатата лична пенсия за ОСВ на Г. Ф. К. и е постановено Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г., с което пенсията на жалбоподателя е изменена на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО, като при определяне на размера ѝ са изключени осигурителният стаж и доход от „Миг трейд“ ЕООД.

Видно от известие за доставянето му, Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. е получено от съпругата на Г. Ф. К. на 14.12.2021 г., не е оспорено по предвидения ред в чл. 117 от КСО пред по-горестоящия административен орган и е влязло в законна сила на 15.01.2022 г. с произтичащите от това правни последици. В тази връзка, възраженията относно полагането на труд от жалбоподателя в „Миг трейд“ ЕООД, са приети за недопустими като касаещи спор, решен с влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни /по арг. от чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК/.

С Разпореждане № РНП-3-4-21-01065250 от 27.01.2022 г. на длъжностното лице по ПО, постановено на основание чл. 98, ал. 2, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 113 от КСО, е определен размерът на подлежащата на възстановяване от Г. Ф. К. добросъвестно получена сума за пенсия за ОСВ във връзка със служебно заличените по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.19.2019 г. данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани за лицето от „Миг трейд“ ЕООД - 3 790,43 лв.

Видно от приложеното в пенсионната преписка известие за доставяне, разпореждането от 27.01.2022 г. е получено от съпругата на Г. Ф. К. на 14.02.2022 г., като липсват данни жалбоподателят да е възстановил дължимата сума до изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като с Решение № 2153-21-135 от 11.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град е оставена без уважение жалба № 1023-21-10-83/18.02.2022 г. на Г. Ф. К. срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01065250/27.01.2022г. на ръководителя на ПО, в частта, с която е направено възражение за изтекла погасителна давност по отношение на установеното с издаденото разпореждане вземане на НОИ за периода 01.01.2017г.-31.07.2021г. в размер на 3 635,09 лв. . Със същото решение направеното възражение за изтекла

погасителна давност е уважено за периода 02.08.2016-31.12.2016 г. за сума в размер на 155,34 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от страна, имаща правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 3 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с която са определени длъжностни лица, на които е възложено ръководството по пенсионното осигуряване по чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 99, ал. 1 от КСО.

Решението отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът по делото се изразява в изясняването на въпроса дали законосъобразно е определено да бъдат възстановени неоснователно получени от жалбоподателя суми за плащания по държавното обществено осигуряване, за което е било издадено разпореждане по чл. 98, ал. 2 т. 2 КСО.

Основанието за издаване на процесното разпореждане е влязлото в сила Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. не е било редовно връчено на Г. К., поради което не е влязло в сила. Налице е влязло в сила Определение № 5254/30.06.2022 г. по адм. дело № 5454/2022 г. по описа на АССГ, III отделение, 55 състав, от което се установява, че Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. е било редовно връчено и срокът за неговото обжалване е изтекъл на 14.01.2022 г. Процесното разпореждане е издадено на 27.01.2022 г., т. е след влизане в сила на Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г.

С Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя, отпусната считано от 02.08.2016 г. След влизане в сила на Разпореждане № [ЕГН]/93 от 03.12.2021 г. е възникнало задължение към ДОО на жалбоподателя, тъй като надвзетата сума за пенсия за посочения период е била получена от него без основание и това обстоятелство е било установено с влязъл в сила административен акт. Съдът приема, че са били налице предпоставките по чл. 98, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на процесното разпореждане, с което е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст, какъвто извод е направен от решаващия орган в оспореното в настоящото производство решение.

Направеното в жалбата възражение, че от административния орган не са изложени аргументи, относно наличие или липса на добросъвестност от страна на жалбоподателя е неоснователно. Добросъвестността се предполага до доказване на противното. В тежест на административния орган е да докаже недобросъвестността, но такова твърдение няма в административното производство по издаването на процесното решение. Съгласно чл. 98, ал. 2, т. 2 от КСО подлежат на възстановяване

неоснователно изплатени суми за пенсии. След като е налице влязло в сила разпореждане, с което пенсията на жалбоподателя е преизчислена в по-малък размер, то получената сума над този размер е получена без основание и е налице хипотезата на чл. 98, ал. 2, т. 2 от КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. Видно от административната преписка, първоначалното разпореждане, с което е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя е издадено на 22.06.2012 г. В случая са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, тъй като на осигурителя „Миг трейд“ ЕООД е извършена пълна ревизия по разходите на ДОО. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00830147/23.10.2020 г., приет като доказателство по делото. Въз основа на констативния протокол са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00830150/23.10.2020г., приети като доказателство по делото, и са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани от този осигурител, за периода 23.07.2015-31.07.2017 г., включително и за жалбоподателя.

Съгласно чл. 115, ал. 1 от КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършени осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. С изтичане на десетгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят, се погасяват всички вземания, независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите, когато задължението е разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника. Ал. 3 на цитираната норма предвижда случаите, при които се прекъсва давността, а именно: т. 1./ с влизане в сила на разпореждането за установяване на вземането и т. 3./ с предприемане на действия по принудително изпълнение. Давността спира да тече при обжалване - докато продължава спорът относно вземането и в случаите на образувано друго административно или съдебно производство, от което зависи издаването на разпореждане или отпускане на парично обезщетение или помощ по този кодекс /чл. 115, ал. 5 КСО/.

Разпореждане № РНП-3-4-21-01065250 е издадено на 27.01.2022 г., поради което към момента на издаването му не е изтекла давността по чл. 115, ал. 1 от КСО за установеното вземане на НОИ за периода 01.01.2017-31.07.2021 г., произтичащо от неоснователно изплатена сума за пенсия на жалбоподателя.

С оспорването на разпореждането давността е спряла да тече на основание чл. 115, ал. 5, т. 1 от КСО, цитиран по-горе, поради което и към настоящия момент вземането на НОИ не е погасено по давност.

С оглед изложеното решението, в оспорената му част, е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание 143, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ф. К., от [населено място],[жк][жилищен адрес]09 чрез адв.В. В. – със съдебен адрес –гр.С., [улица], вх.А, ет.4, срещу Решение № 2153-21-135 от 11.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, в частта, в която е оставена без уважение жалба № 1023-21-10-83/18.02.2022 г. на Г. Ф. К. срещу Разпореждане № РНП-3-4-21-01065250/27.01.2022г. на ръководителя на ПО.

ОСЪЖДА Г. Ф. К. ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес]09 да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: